

Rapport

Datum: 11 januari 2006

Rapportnummer: 2006/004

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de staatssecretaris van Defensie zijn verzoek van 16 januari 2004 om zijn staat van dienst (opnieuw) te herzien, heeft afgewezen.

Beoordeling

Algemeen

Verzoeker ontvangt een ouderdomspensioen onder meer gebaseerd op zijn loopbaangegevens tijdens de actieve militaire dienst. Deze gegevens worden door het Bureau Registratie en Informatie Ontslagen Personeel van het Defensie Archieven-, Registratie- en Informatiecentrum van het Ministerie van Defensie (hierna ook: BRIOP) vastgelegd in een staat van dienst. Op grond van de staat van dienst beslist de Stichting Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds (hierna ook: het ABP) over het ouderdomspensioen.

I. Bevindingen

1. Bij brief van 20 augustus 2003 verzocht verzoeker het Ministerie van Defensie zijn staat van dienst aan te passen over het tijdvak 23 april 1948 tot 20 februari 1950. Aanleiding voor het verzoek was dat bij het schonen van verzoekers archieven enkele stukken opdoken die op deze periode van verzoekers militaire diensttijd bij de Nationale Reserve betrekking hadden. Ook had verzoeker oud-studiegenoten ontmoet die onder identieke omstandigheden en gelijke voorwaarden bij de Nationale Reserve hadden gediend en die de dienstjaren die bij verzoeker op de staat van dienst ontbraken wel als pensioenjaren hadden genoten.
2. Naar aanleiding van verzoekers verzoek van 20 augustus 2003 en na vergelijking van de diensttijd bij de Nationale Reserve van de door verzoeker genoemde oud-medestudent, deelde het Hoofd BRIOP namens de staatssecretaris van Defensie verzoeker bij brief van 9 december 2003 mee dat hij had besloten verzoeker dezelfde diensttijd en dezelfde oefenuren toe te kennen die ook waren toegekend aan deze oud-medestudent. Dit betekende dat de staat van dienst werd aangevuld met een diensttijd over de perioden 7 september tot en met 18 september 1948, 29 augustus tot en met 31 augustus 1949 en 27 oktober tot en met 29 oktober 1949. Daarnaast werd de staat van dienst aangevuld met per jaar drie oefenuren over de jaren 1949 en 1950. Voorts had het hoofd BRIOP bij brief van gelijke datum het ABP verzocht te willen bezien of de aangepaste staat van dienst aanleiding was om verzoekers recht op ouderdomspensioen te herzien.
3. Bij brief van 16 januari 2004 liet verzoeker het Hoofd BRIOP weten dat hij zich er niet mee kon verenigen dat in de staat van dienst over de jaren 1948, 1949 en 1950 maar drie oefenuren per jaar waren opgenomen. Volgens verzoeker woog dit niet op tegen het aantal

dagen dat zijn eenheid voor oefening was opgeroepen. Een en ander was nu niet meer te bewijzen, tenzij aan een getuigenverklaring van de door verzoeker genoemde oud-medestudent bewijskracht werd toegekend, aldus verzoeker.

4. Bij brief van 1 april 2004 nam het Hoofd BRIOP namens de staatssecretaris het standpunt in dat nadere bestudering van de relevante stukken die verzoeker betroffen hem geen aanleiding gaf de eerder verstrekte staat van dienst te herzien. Gelet op het verre verleden waarin een en ander zich had afgespeeld was de periode 1948-1950 niet meer volledig aan de hand van beschikbare stukken in beeld te brengen. Bovendien werd niet de algemene lijn gehanteerd om bij onvoldoende vaststaande gegevens inzake een ver verleden zonder meer te volstaan met verklaringen van getuigen, aldus het Hoofd BRIOP. Ook verzoekers klacht van 18 augustus 2004 bracht geen verandering in het standpunt van het bestuursorgaan. Een nieuw dossieronderzoek waarbij ook het dossier van de door verzoeker genoemde oud-medestudent was betrokken, gaf geen aanleiding de staat van dienst te herzien.

5. In zijn klacht bij de Nationale ombudsman betoogde verzoeker dat het aantal oefeningen dat op de herziene staat van dienst stond vermeld niet juist was. Dit aantal moest volgens verzoeker hoger liggen nu hij in zijn herinnering had deelgenomen onder meer aan exercitiemiddagen, theorieavonden, oefenmarsen, schietoefeningen nachtelijke droppings en verkenning- en veldoefeningen.

6. In reactie op verzoekers klacht bij de Nationale ombudsman lichtte de minister van Defensie toe dat naar aanleiding van verzoekers verzoek van 20 augustus 2003 om herziening van zijn staat van dienst, deze werd aangevuld met een diensttijd over de perioden 7 september tot en met 18 september 1948, 29 augustus tot en met 31 augustus 1949 en 27 oktober tot en met 29 oktober 1949. Daarnaast werd de staat van dienst aangevuld met per jaar drie oefeningen over de jaren 1949 en 1950. Door deze aanvullingen was de staat van dienst van verzoeker in overeenstemming gebracht met de staat van dienst van de door verzoeker genoemde oud-medestudent, aldus de minister. Voor het overige was er geen aanleiding de herziene staat van dienst opnieuw te herzien.

7. Naar aanleiding van de reactie van de minister liet verzoeker weten dat veel meer oefeningen waren besteed dan in de staat van dienst vermelde drie uren per jaar. Zijn echtgenote, toen nog zijn verloofde, kon dit desgewenst bevestigen.

II. Beoordeling

8. Verzoeker verzocht het Ministerie van Defensie om zijn loopbaangegevens tijdens de actieve militaire dienst op zijn staat van dienst aan te passen en overeen te laten komen met de staat van dienst van een oud-medestudent die onder identieke omstandigheden en gelijke voorwaarden bij de Nationale Reserve had gediend en die de dienstjaren die bij verzoeker op de staat van dienst ontbraken wel als pensioenjaren had genoten. Naar

aanleiding van dit verzoek besloot het Hoofd BRIOP namens de staatssecretaris van Defensie verzoeker dezelfde diensttijd en dezelfde oefenuren toe te kennen die ook waren toegekend aan de door verzoeker genoemde oud-medestudent. Volgens verzoeker bedroeg het aantal oefenuren echter meer dan het aantal dat was toegekend. In zijn herinnering had verzoeker deelgenomen onder meer aan exercitiemiddagen, theorieavonden, oefenmarsen, schietoefeningen nachtelijke droppings en verkennings- en veldoefeningen. Hiervan had verzoeker geen bewijzen, maar getuigenverklaringen van de door verzoeker genoemde oud-medestudent en zijn echtgenote konden bevestigen dat veel meer oefenuren waren besteed dan in de staat van dienst vermelde drie uren per jaar. Het bestuursorgaan nam het standpunt in dat bij onvoldoende vaststaande gegevens inzake een ver verleden niet zonder meer werd volstaan met verklaringen van getuigen en wees het verzoek om meer oefenuren toe te kennen af.

9. Verzoeker klaagt erover dat de staatssecretaris van Defensie zijn verzoek om zijn staat van dienst opnieuw te herzien heeft afgewezen. In het kader van onderzoek is de minister van Defensie niet afgeweken van het eerder ingenomen standpunt dat er geen aanleiding is om de staat van dienst van verzoeker opnieuw te herzien.

10. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. In dit geval brengt het redelijkheidsvereiste met zich mee dat de beslissing om het verzoek om herziening van de staat van dienst af te wijzen niet onredelijk mag zijn.

11. De Nationale ombudsman overweegt dat de staatssecretaris gelijke gevallen gelijk heeft behandeld door op verzoek van verzoeker zijn staat van dienst aan te vullen en hem dezelfde diensttijd en dezelfde oefenuren toe te kennen die ook waren toegekend aan de door verzoeker genoemde oud-medestudent.

Voorts overweegt de Nationale ombudsman dat verzoeker geen bewijzen heeft kunnen overleggen ter ondersteuning van zijn herinnering dat het aantal oefenuren meer bedroeg dan het aantal dat naar aanleiding van zijn herzieningsverzoek was toegekend. Verzoekers standpunt kon alleen worden onderschreven door getuigenverklaringen van de door verzoeker genoemde oud-medestudent en zijn echtgenote. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is het echter niet onredelijk dat de staatssecretaris het verzoek om herziening heeft afgewezen op de grond dat bij onvoldoende vaststaande gegevens inzake een ver verleden niet zonder meer kan worden volstaan met verklaringen van getuigen. De afwijzing van het verzoek om de staat van dienst opnieuw te herzien is dan ook niet in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de staatssecretaris van Defensie, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 26 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Terneuzen, met een klacht over een gedraging van de staatssecretaris van Defensie te Den Haag.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Defensie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Defensie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Defensie berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Brief van verzoeker aan het Ministerie van Defensie van 20 augustus 2003.
2. Brief van het Hoofd Bureau Registratie en Informatie Ontslagen Personeel van het Defensie Archieven-, Registratie- en Informatiecentrum van het Ministerie van Defensie (hierna ook: BRIOP) namens de staatssecretaris van Defensie aan verzoeker van 9 december 2003.
3. Herziene staat van dienst van 9 december 2003.
4. Brief van het Hoofd BRIOP aan de Stichting Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds van 9 december 2003.

5. Brief van verzoeker aan het Hoofd BRIOP van 16 januari 2004.
6. Brief van het Hoofd BRIOP aan verzoeker van 1 april 2004.
7. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 18 augustus 2004.
8. Brief van het Hoofd BRIOP aan verzoeker van 15 oktober 2004.
9. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 23 oktober 2004.
10. Brief van de minister van Defensie aan de Nationale ombudsman van 10 februari 2005.
11. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 2 maart 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond